

Fageda de Santa Fe

Fogars de Montclús

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Santa Fe
Emplaçament	Des de can Casades comencen diferents itineraris senyalitzats que recorren la fageda.
Alçada:	1143

Coordenades:

Latitud:	41.77611
Longitud:	2.46221
UTM Est (X):	455306
UTM Nord (Y):	4625058

Classificació

Número de fitxa	08081 - 182
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Espècimen botànic
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Observacions protecció:	Zona d'alt interès ecològic i paisatgístic.
Accés	Fàcil
Ús actual:	Social
Titularitat	Privada
Titular:	Diversos propietaris
Fitxes associades:	
<u>Vall de Santa Fe</u>	
Autoria de la fitxa	Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa:	ds., 23/04/2011 - 02:00

Descripció

La fageda de Santa Fe pertany al tipus de fageda amb pèl de boc (*Luzulu-Fagetum*), caracteritzada per ocupar una gran part dels sòls amb pendent i orientació solana, i per tenir un sotabosc molt pobre en flora. Es desenvolupa amb gran vigoria, i presenta nombrosos peus de prominents mides en diversos indrets, com Passavets, el pla del Campament, el pla de Mulladius o el pla dels Ginebrons.

Es tracta d'una de les localitats més meridionals de les fagedes i, tot i que es troba a ran del límit de les seves possibilitats, forma una densa i extensa massa forestal.

El nombre d'espècies animals que hi habiten és reduït i especialitzat. Dels mamífers en destaquen el talp (*Talpa europaea*) i la rata esquirolera (*Glis glis*); dels ocells, la mallerenga d'aigua (*Parus palustris*), el pinsà borroner (*Pyrrhula pyrrhula*) i, dels que hi arriben per a passar l'hivern, el pardal d'ala blanca (*Montifringilla nivalis*) i la griva cerdana (*Turdus pilaris*). També hi viuen amfibis com la granota roja (*Rana temporaria*) o la salamandra (*Salamandra salamandra*).

Història

L'explotació forestal de la fageda de Santa Fe va estar condicionada per la disponibilitat de transport a la zona, que tradicionalment es realitzava amb matxos de bast. La llenya de faig, per tal de reduir-ne el pes i facilitar-ne així el seu transport, era principalment convertida en carbó. A principis del segle XX, es va construir la nova carretera, que va permetre el transport amb carros.

Bibliografia

BRONCANO ATENCIA, M.J. [et al.]. (2006) Arbres i Arbredes singulars del Montseny. Llibres de Muntanya, 13. Sant Vicenç de Castellet: Farell editors, p. 93-95.

